

Γιατρός με το στανιό

Στην Ευρώπη του 17^{ου} αιώνα , συγκεκριμένα στην Γαλλία , ευδοκίμησε ένας από τους σημαντικότερους συγγραφείς όλων των εποχών , ο Μολιέρος (1621-1673) . Ο Μολιέρος έχοντας αφομοιώσει το μήνυμα του ιταλικού θεάτρου της Αναγέννησης , και μελετήσει την φυσιογνωμία της εποχής δημιούργησε τον δικό του θεατρικό μύθο. Τα έργα του σατιρίζουν την κοινωνία των ημερών του Λουδοβίκου ΙΑ΄. Αρχικά στηρίζονταν στον αυτοσχεδιασμό , που ήταν η αρχή της ιταλικής κωμωδίας. Τα πρώτα δεκατρία (13) χρόνια της καριέρας του έμεινε στην γαλλική επαρχία , όπου και φυλακίστηκε . Μετά την αποφυλάκιση του , αρχίζει να ανεβάζει τις πρώτες του μεγάλες παραστάσεις στο θέατρο. Οι ήρωες που δημιουργούσε , στηρίζονταν στο ελάττωμα του κάθε χαρακτήρα . Αυτό προκαλεί την κριτική του , αυτό παραμορφώνει , για να το διορθώσει με την δύναμη του γέλιου απογυμνώνοντας τον ήρωά του . Η επιτυχία του είχε ως αποτέλεσμα να κερδίσει την εύνοια του βασιλιά. Μερικά έργα του είναι : «Ο φιλάργυρος » , «Ο μισάνθρωπος » κ.α. . Το τέλος του ήρθε ενώ πρωταγωνιστούσε στο έργο του , « Ο κατά φαντασίαν ασθενής » .

Η υπόθεση

Στο μάθημα της θεατρικής παιδείας μελετήσαμε το έργο του Μολιέρου «Γιατρός με το στανιό», ένα θεατρικό κείμενο που παρουσιάζει και σατιρίζει το φαινόμενο όπου ένας αγράμματος προσπαθεί να μιμηθεί (με υπεροψία) έναν μορφωμένο άνθρωπο. Το έργο αρχίζει με έναν ξυλοκόπο τον Σγαναρέλλο, που είναι γενικώς αδιάφορος, οκνηρός, πίνει συνέχεια, δεν νοιάζεται για την οικογένειά του, μαλώνει και χτυπά την γυναίκα του, τη Μαρτίνα. Η Μαρτίνα εξαιτίας της συμπεριφοράς του θέλησε να πάρει εκδίκηση. Στην συνέχεια εμφανίστηκαν δύο νέοι, ο Λουκάς και ο Βαλέριος, οι οποίοι δουλεύουν για το Γερόντιο που ψάχνει θεραπευτή για την κόρη του. Η Μαρτίνα ακούγοντας αυτά βρίσκει ευκαιρία και τους λέει ψέματα ότι ο Σγαναρέλλος είναι ο καλύτερος γιατρός στον κόσμο. Επειδή ο Σγαναρέλλος θα το αρνιόταν τους έπεισε να τον χτυπήσουν μέχρι να παραδεχτεί ότι ήταν γιατρός, υποστηρίζοντας πως ήταν ιδιότροπος. Αφού τον βρήκαν και τον "έπεισαν" να τους ακολουθήσει - αφού του έδωσαν ένα γερό χέρι ξύλο - τον οδήγησαν και τον σύστησαν στο αφεντικό τους. Ο Σγαναρέλλος έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Ζακελίνα την παραμάνα και γυναίκα του Λουκά. Στην συνέχεια, εξέτασε την Λουκία, την κόρη του Γερόντιου, η οποία προσποιούνταν την μουγκή, για να αποφύγει τον γάμο της με έναν ανεπιθύμητο άνδρα. Ο Σγαναρέλλος έβγαλε μία ψεύτικη διάγνωση, λέγοντας ασυναρτησίες. Ύστερα ο Λέανδρος, ο αληθινός έρωτας της Λουκίας, μετά από συζήτηση με τον Σγαναρέλλο κανόνισε και κλέφτηκε με την Λουκία. Η Λουκία εναντιώθηκε στον πατέρα της αφού αποκαλύφθηκε η αλήθεια και του είπε πως δεν ήταν στα αλήθεια άρρωστη και ήθελε τον Λέανδρο και όχι τον

ηλικιωμένο πλούσιο γαμπρό που της προόριζε εκείνος . Αφού ο Λέανδρος αποκάλυψε πως είχε κληρονομήσει χρήματα από τον θείο του , ο Γερόντιος τον αποδέχτηκε και ο Σγαναρέλλος τα βρήκε με την Μαρτίνα .

Οι χαρακτήρες

Ο Σγαναρέλλος είναι ένας ανίδεος και ανεπρόκοπος που όμως έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του , είναι φιλοχρήματος και υποστηρίζει την ανωτερότητα των ανδρών έναντι των γυναικών . Ο Μολιέρος εμπνέεται από τον κομπογιαννιτισμό της εποχής του, για να τον πλάσει .

Η Λουκία εμφανίζεται ως μία επαναστάτρια της εποχής της. Με την τόλμη αλλά και με την πονηράδα της καταφέρνει τον στόχο της . Δεν ακολουθεί τα στερεότυπα της εποχής , είναι ανοιχτόμυαλη και δημιουργική .

Η Μαρτίνα είναι μια δυναμική γυναίκα , έξυπνη, με αυτοπεποίθηση . Δεν φοβάται να πει την γνώμη της και θα κάνει τα πάντα για να καταφέρει τον σκοπό της , χρησιμοποιώντας βέβαια και την πονηριά της .

Ο Γερόντιος είναι ένας πατριαρχικού τύπου οικογενειάρχης με όλα τα στερεότυπα της εποχής . Κινείται σύμφωνα με το συμφέρον και όχι με το συναίσθημα . Το βασικό του ελάττωμα είναι η φιλοχρηματία.

Μελετώντας το έργο αυτό , κατανοήσαμε πλήρως την ικανότητα του Μολιέρου να περάσει μηνύματα στους θεατές μέσω του κωμικού και της σάτιρας. Είναι ένα ευχάριστο και διδακτικό έργο από το οποίο απορρέουν πολλά νοήματα . Είδαμε την κατάσταση που επικρατούσε εκείνη την εποχή όσον αφορά στους γιατρούς και τους διαφορετικούς θεσμούς που ίσχυαν για την οικογένεια αλλά και περάσαμε δημιουργικά την ώρα μας.

Γεωργαλά Μαρία Χριστίνα

Μόρφου Μαρία

Άλλες γνώμες , εντυπώσεις για το έργο

Το έργο του Μολιέρου που διαβάσαμε ήταν ένα έργο με νόημα. Οι εντυπώσεις από αυτό είναι θετικές. Βλέπουμε την ωραία γραφή του συγγραφέα ο οποίος θέλησε να καυτηριάσει την απληστία και τον κομπογιαννιτισμό των ανθρώπων της εποχής του.

Στο κείμενο εντύπωση μας έκανε πως η Λουκία αρνήθηκε να παντρευτεί τον Οράτιο που τις είχε προξενέψει ο πατέρας της και αντίθετα ακολούθησε την βούλησή της και έφερε στην επιφάνεια τα πραγματικά της αισθήματα , ακολουθώντας τον Λέανδρο. Το κείμενο θέλει να μας περάσει το μήνυμα ότι, πρέπει να ακολουθούμε αυτό που αγαπάμε και όχι αυτό που μας επιβάλλουν οι άλλοι.

Το έργο γενικά ήταν πολύ ωραίο με πολύ χιούμορ και ένα ευχάριστο τέλος. Το μήνυμα το οποίο το έργο μάς πέρασε ήταν το ότι ποτέ δεν πρέπει να κρίνουμε κάποιον χωρίς να ξέρουμε ποιος είναι.

(Οι πληροφορίες για τον Μολιέρο προέρχονται από το σχολικό βιβλίο «θεατρική παιδεία» της Α΄ Λυκείου)